

La pica de l'aigua *beneita* (I)

(ALDC, III, 545. *La pica de l'aigua beneita*)

Aquest mapa recull els diferents resultats del llat. BENEDĪCTA, que, per un costat, va donar *beneta* (com en l'ant. *benet*, -a) a través de **bene[ð]eta* (amb una dental vibril·lant afeblida <-D-), i, per l'altre, amb canvi de timbre, BENEDĪCTA, per analogia de DĪCO, *beneïta* 182, a través de **bene[ð]ita* (present a 185), convertit en *benita* 87, 176, per reducció del hiat, en *beneïta*, per desplaçament de l'accent sobre la vocal anterior més oberta (cf. llat. VAGINA > *baïna* > *baina*,

beina; llat. *COCINA > *coïna* > *cuïna* > *cuina*) o en *beneïda* (var. *beneguida* 10, amb consonant antihiàtica; *beneïa* 183, 186, 187, 188, per caiguda de la dental) per assimilació als adjectius en -ida (*m. -it; dormit/-ida, ferit/-ida, etc.*), modificat en *benida*, per reducció del hiat (cf. *atapeïda* > *atapida*). *Bendita* és pres del cast., propi de poblacions on aquesta és la llengua de l'església. Per a les var. de *pica*, veg. mapa 371.

Beneita i *beneïda* són els mots normatius.

